

Raporti për azilin, 2025

Përmbledhje ekzekutive

© Agjencia e Bashkimit Evropian për Azilin (EUAA), 2025

As Agjencia e Bashkimit Evropian për Azilin (EUAA), as personat që veprojnë në emër të EUAA-së, nuk janë përgjegjës për format e mundshme të përdorimit të informacioneve që përmban ky botim.

Fotografia shoqëruese: EUAA, Qendra e pritjes “Kofinou” në Qipro

Luksemburg: Zyra e Botimeve e Bashkimit Evropian, 2025

PDF ISBN 978-92-9410-776-3 doi: 10.2847/4266320 BZ-01-25-030-SQ-N ISSN 2600-3139

Riprodhimi autorizohet me kusht që të cilësohet burimi. Për përdorimin ose riprodhimin e fotografive ose të materialeve të tjera për të cilat EUAA-ja nuk ka të drejta autori, duhet të merret leja drejtpërdrejt te zotëruesi i këtyre të drejtave.

Note: *This translation has not been verified by the EUAA.*

Raporti për azilin, 2025

Raporti vjetor për gjendjen e azilit në
Bashkimin Evropian

PËRMBLEDHJE EKZEKUTIVE

Qershor 2025

Parathënie

Miratimi i Paktit për Migracionin dhe Azilin shënoi një moment historik në zhvillimin e Sistemit të Përbashkët Evropian të Azilit (CEAS), duke sinjalizuar kalimin drejt një epoke të re. Instrumentet ligjore dhe operacionale të Paktit e kanë pajisur Evropën me mjete fleksibël për adresimin e nevojave për mbrojtje në një mjedis gjithnjë e më të pasigurt, ku tendencat e migracionit janë në ndryshim të vazhdueshëm dhe zhvillimet e politikës së jashtme janë të paparashikueshme. Duke vepruar si një komunitet vlerash, vendet evropiane kanë treguar jo pak herë përkushtimin e tyre ndaj bashkëpunimit, bashkimit të forcave, integritetit të përpjekjeve të tyre dhe gjetjes së zgjidhjeve për të siguruar akses në mbrojtje për personat në nevojë.

Agjencia e Bashkimit Evropian për Azilin (EUA) ka luajtur një rol kyç duke ndihmuar vendet e BE+ të përgatisin terrenin dhe të optimizojnë plotësimin e nevojave për mbrojtje. Gjatë vitit 2024 janë bërë përparime të konsiderueshme në këtë drejtim. Për shembull, Programi i posaçëm i Agjencisë për Paktin i ndihmoi shtetet anëtare të përgatiteshin për zbatimin në praktikë të Paktit, duke ofruar trajnime të personalizuar, ndërgjegjësim mbi situatën dhe mjete cilësore e udhëzime mbi praktikën. Duke përforcuar më tej rolin e saj si një qendër ekselence në fushën e trajnimeve, EUA-ja është njohur zyrtarisht nga autoritetet malteze si ofrues i arsimit të lartë. Nëpërmjet këtij mekanizmi, Agjencia do të ngrejë kapacitete në shtetet anëtare për operimin e sistemeve efektive dhe të harmonizuara të azilit dhe pritjes.

Miratimi i Strategjisë së parë të Agjencisë për të Drejtat Themelore dëshmon përkushtimin tonë për të garantuar respektimin e plotë të të drejtave të kërkuarve të mbrojtjes ndërkombëtare në çdo veprimtari që zhvillojmë. Po kështu, krijimi i Mekanizmit të Monitorimit të EUA-së synon parandalimin ose identifikimin e mangësive të mundshme në funksionimin e sistemeve kombëtare, duke përmirësuar kështu zbatimin praktik të CEAS. Ushtrimet e para pilotuese të monitorimit kanë nisur tashmë në vitin 2025. Për të asistuar më tej operacionet kombëtare, Agjencia ka mobilizuar një numër rekord personeli në 13 shtete anëtare.

Duke ditur se ndërgjegjësimi mbi situatën bazuar në burime informacioni të shumëllojshme dhe të një cilësie të lartë përbën gurin e themelit për një politikëbërje të informuar, Agjencia prodhon një sërë materialesh analitike mbi azilin, siç është edhe ky botim emblematic. Këtë vit, Raporti për Azilin vjen te ju në një format të përditësuar dhe më të përmbledhur, me qëllim pasqyrimin e zhvillimeve vjetore në lidhje me CEAS dhe ofrimin e përmbledhjeve të fokusuara për secilin shtet. Megjithatë, ky format i ri ka ruajtur të pandryshuar thelbin e Raportit për Azilin: ai mbetet burimi juaj më i besueshëm i njohurive analitike dhe të balancuara mbi azilin në Evropë. Si i tillë, ai do të përdoret si një burim i rëndësishëm për Raportin e parë Vjetor për Azilin dhe Migracionin, që do të përgatitet nga Komisioni Evropian.

Nina Gregori
Drejtore Ekzekutive
Agjencia e Bashkimit Evropian për Azilin

Përmbajtja

Parathënie.....	4
Hyrje	6
1. Zhvillimet kryesore në fushën e azilit në Bashkimin Evropian në vitin 2024	7
2. Aksesit në procedura	8
3. Nismat për procedura azili më të thjeshtuara dhe të harmonizuara.....	9
4. Rishikimi i sistemit të pritjes.....	10
5. Përgjegjësia për një kërkesë për mbrojtje ndërkombëtare	11
6. Qasja e harmonizuar për risistemimin dhe pranimin për motive humanitare.....	12
7. Të drejtat e përfituesve të mbrojtjes ndërkombëtare për përfshirje dhe riintegrim	13
Kutia 1. Mbrojtja e përkohshme për personat e zhvendosur nga Ukraina	14
8. Masat mbrojtëse ligjore për fëmijët dhe kërkuarit me nevoja të veçanta	15
Vërejtjet përfundimtare	17

Hyrje

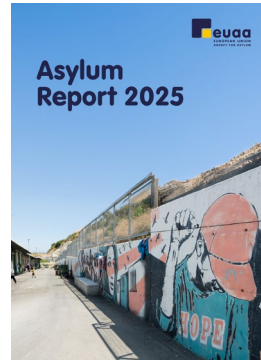
Përmbledhja ekzekutive e [Raportit për azilin, 2025: Raporti vjetor për gjendjen e azilit në Bashkimin Evropian](#) përmbledh zhvillimet kryesore lidhur me mbrojtjen ndërkombëtare, të cilat paraqiten në detaje në raportin kryesor. Përmbledhja është e disponueshme në [30 gjuhë](#), duke përfshirë të gjitha gjuhët e BE-së, si dhe në shqip, arabisht, maqedonisht, rusisht, serbisht, turqisht dhe ukrainisht.

Informacioni që paraqitet në raportin kryesor mund të filtrohet përmes burimeve të ndryshme, praktike për përdoruesit:

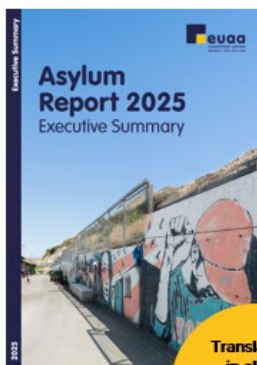
- [Baza e të dhënave e zhvillimeve kombëtare për azilin](#) paraqet zhvillimet legjislativë, institucionale dhe të politikave, të cilat përshkruhen në raport. Përditësimet mund të kërkohen sipas vendit, temës, vitit dhe llojit të zhvillimit. Informacioni gjithashtu përmbledhet dhe paraqitet në një tabelë, sipas vendit dhe sipas fushës tematike, në një dokument PDF.
- Raporti paraqet një përzgjedhje të zhvillimeve jurisprudenciale bazuar në [Bazën e të dhënave të jurisprudencës së EUAA-së](#). Hiperlink-et brenda tekstit do t'i drejtojnë lexuesit te rasti specifik në bazën e të dhënave.
- Burimet e përdorura për përgatitjen e raportit për azilin gjenden në listën e referencave në fund të raportit. Ato janë gjithashtu të disponueshme në një dokument të veçantë e të detajuar, [Burimet për azilin, 2025](#), të grupuara sipas llojit të burimit. Lexuesit mund të identifikojnë lehtësisht nëse burimet janë nga institucionet dhe agjencitë evropiane, organizatat ndërkombëtare, autoritetet kombëtare, organizatat e shoqërisë civile ose grupet e ekspertëve dhe bota akademike.

Për përditësime mbi veprimtaritë e EUAA-së dhe mbështetjen për shtetet anëtare, shihni infografikat: <https://euaa.europa.eu/asylum-report-2025/section-10-euaa-support-2024>

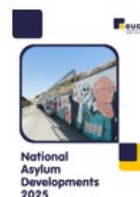
Për zhvillimet kryesore sipas shtetit, shihni përmbledhjet për secilin shtet: <https://euaa.europa.eu/asylum-report-2025/country-overviews>

Additional resources to the Asylum Report 2025

Translations
in all EU
languages
and 7 non-EU
languages

1. Zhvillimet kryesore në fushën e azilit në Bashkimin Evropian në vitin 2024

Katër vite pasi u propozua nga Komisioni Evropian si një kuadër gjithëpërfshirës për menaxhimin e migracionit dhe azilit në Evropë, [Pakti për Migracionin dhe Azilin](#) u miratua nga Parlamenti Evropian më 10 prill 2024 dhe nga Këshilli më 14 maj 2024. Miratimi i Paktit për Migracionin dhe Azilin e pajisi BE-në me një arkitekturë instrumentesh ligjore dhe operacionale moderne, të mirëstrukturuar dhe fleksibël për adresimin e nevojave të ndryshueshme për mbrojtje në nivel global. Pas finalizimit të suksesshëm të procesit legjislativ, shtetet anëtare nisën krijimin e rregullave të nevojshme ligjore, administrative dhe praktike për zbatimin e dispozitave të Paktit. Për të udhëhequr këtë proces, Komisioni Evropian miratoi në korrik të vitit 2024 [Planin e Përbashkët të Zbatimit për Paktin për Migracionin dhe Azilin](#) (CIP), duke përcaktuar etapa specifike që duhet të arrihen brenda një afati të paracaktuar.

Duke u bazuar tek udhëzimet e dhëna në CIP, vendet e BE+ zhvilluan planet e tyre kombëtare individuale të zbatimit. Shtetet anëtare koordinuan përpjekjet dhe bënë bashkë të gjitha autoritetet e parashikuara për t'u përfshirë në zbatimin e Paktit për të dhënë inpute, për të rrahur idetë dhe për të zhvilluar plane veprimi për të ardhmen. Administratat rajonale u përfshinë në proces për fushat nën juridiksionin e tyre, si çështjet sociale, arsimi dhe integrimi. Për shtetet anëtare, përgatitja për zbatimin e Paktit ka qenë një proces shumë kërkuar për nga aspekti i burimeve. Një reformë e një shkalle dhe kompleksiteti të tillë kërkon burime të mëdha financiare, administrative dhe njerëzore. Kjo po sprovon kapacitetet e shumë shteteve anëtare, sidomos ndërkohë që ato kanë vijuar punën normale për trajtimin e një fluksi vazhdimisht të lartë kërkesash.

Gjatë procesit të zbatimit, Agjencitë e BE-së kanë luajtur një rol vendimtar përmes ndarjes së burimeve dhe ekspertizës. Përmes Programit të saj të posaçëm për Paktin, EUAA-ja ka ofruar mbështetje në një sërë formash, ndër të tjera përmes trajnimit të posaçëm dhe hartimit të dokumenteve udhëzuese, mjeteve cilësore, standardeve dhe treguesve në mbështetje të zbatimit praktik të Paktit.

Që prej paraqitjes së propozimeve për Paktin në vitin 2020, një sërë aktorësh janë shprehur se dispozita të caktuara mund të kërkojnë vëmendje të veçantë për të garantuar respektim të plotë të të drejtave themelore. Mbi të gjitha, është theksuar se institucionet e BE-së dhe shtetet anëtare duhet të sigurojnë ofrimin e burimeve të mjaftueshme për të garantuar zbatimin efektiv të masave mbrojtëse procedurale dhe respektimin e plotë të të drejtave themelore të personave që kërkojnë mbrojtje në BE.

Në kuadër të zhvillimeve lidhur me miratimin dhe zbatimin e Paktit për Migracionin dhe Azilin, axhenda politike evropiane është përqendruar në përpjekjet për kontrollin efektiv të kufijve të jashtëm tokësorë dhe detarë të BE-së, si dhe në nismat për të avancuar më tej luftën kundër trafikimit të qenieve njerëzore. Komisioni Evropian dhe organizatat e shoqërisë civile kanë vijuar zhvillimin e konsultimeve gjatë vitit 2024, ndërkohë që një sërë projektsh të realizuara nga organizatat e shoqërisë civile janë financuar nga Drejtoria e Përgjithshme për Migracionin dhe Punët e Brendshme.

Në vitin 2024, BE-ja ka vijuar të ofrojë mbështetjen e saj të palëkundur politike, financiare dhe humanitare për Ukrainën dhe ka pritur me miliona njerëz të zhvendosur nga Ukraina. Vendimi i Këshillit të Bashkimit Evropian në qershor të vitit 2024 për ta zgjatur mbrojtjen e përkohshme deri në mars të vitit 2026 siguroi stabilitet dhe siguri për rreth 4,4 milionë përfitues të mbrojtjes së përkohshme që po qëndrojnë në vendet e BE-së. Kompleksiteti në rritje i peizazhit gjeopolitik dhe diplomacisë ndërkombëtare e vështirëson parashikimin e zhvillimeve që mund të pësojë situata në Ukrainë dhe migrimi i ukrainasve drejt Evropës.

Për sa i përket dimensionit të jashtëm të politikës së migracionit dhe azilit, BE-ja ka vijuar të synojë krijimin e partneriteteve gjithëpërfshirëse me vendet e origjinës dhe të transitit, duke përfshirë përpjekjet për adresimin e shkaqeve bazë të migracionit të parregullt, rritjen e kapaciteteve për menaxhimin e kufijve dhe luftën kundër trafikimit të qenieve njerëzore, ofrimin e mundësive të mbrojtjes për popullsitë e zhvendosura anembanë botës dhe ofrimin e kalimeve të sigurta dhe të ligjshme drejt Evropës si një alternativë ndaj migracionit të parregullt.

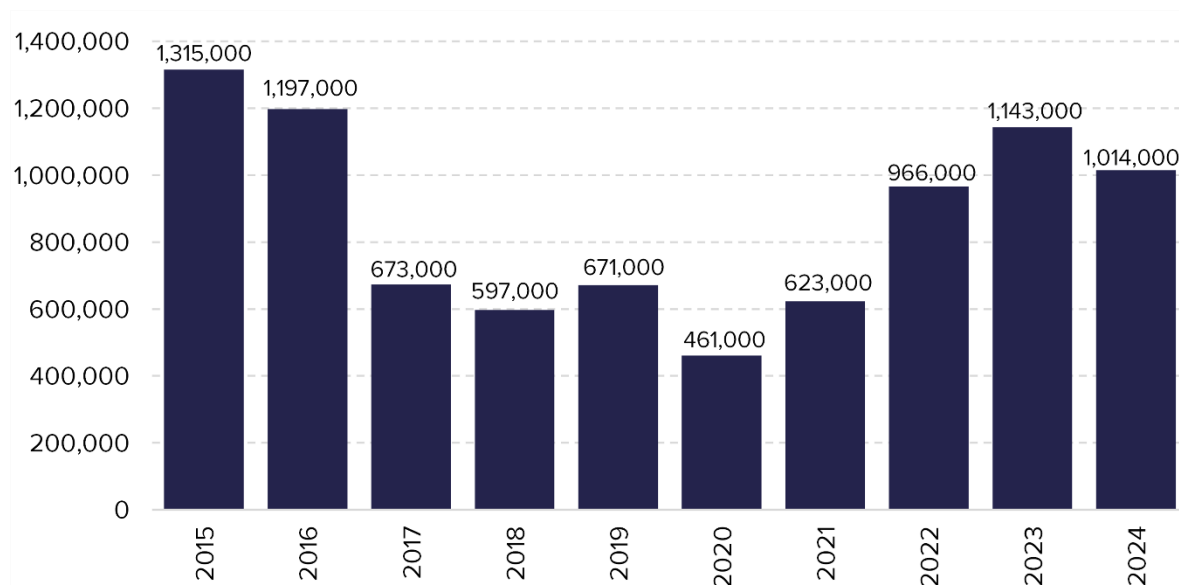
Në rolin e saj si garantuese e interpretimit dhe zbatimit të harmonizuar të së drejtës së BE-së, në vitin 2024, Gjykata e Drejtësisë e Bashkimit Evropian (GjDBE) ka shpallur rreth 20 vendime dhe urdhra për interpretimin e dispozitave të ndryshme të CEAS. Për më shumë informacion, lexoni [Jurisprudenca lidhur me azilin e shpallur nga Gjykata e Drejtësisë e BE-së në vitin 2024](#), skeda informative nr. 32.

2. Aksesit në procedura

Në vitin 2024, kërkesat për mbrojtje ndërkombëtare pësuan një rënie me 11% krahasuar me vitin 2023, me vetëm mbi 1 milion kërkesa të marra nga vendet e BE+ për të dytin vit radhazi (*shihni Figurën 1*).

Figura 1. Numri i kërkesave për azil në vendet e BE+, 2015-2024

Burimi: Të dhënat e EPS-së së EUAA-së deri në datën 3 shkurt 2025.

Pothuajse katër të pestat e totalit të kërkesave në vendet e BE+ janë marrë nga vetëm pesë vende: Gjermania (237 000 kërkesa), Spanja (166 000), Italia (159 000), Franca (159 000) dhe Greqia (74 000). Për sa u përket kërkesave për azil në raport me numrin e popullsisë, Qiproja dhe Greqia kanë marrë numrin më të madh të kërkesave për frymë. Megjithatë, kjo nuk pasqyron numrin e vendimeve për mbrojtje të përkohshme të marra nga vendet e BE+ në vitin 2024 (shihni kutinë 1).

5 kombësitë kryesore të kërkuësve për mbrojtje ndërkombëtare në vendet e BE+ janë të njëjta me ato të vitit 2023: Sirianë (151 000 kërkesa), afganë (87 000), venezuelas (74 000), turq (56 000) dhe kolumbianë (52 000). Me përjashtim të venezuelasve, të cilët kanë paraqitur një numër rekord kërkesash, numri i kërkesave që u përkasin katër kombësive të tjera ka pësuar rënie krahasuar me vitin e mëparshëm. Ndërkohë që kërkesat nga një sërë kombësish përtej atyre 5 kryesoreve kanë pësuar rënie, për disa shtetësi të tjera ato kanë arritur shifra rekord. Këtu përfshihen bangladeshasit (43 000 kërkesa), peruanët (27 000), malianët (17 000), senegalezët (14 000), haitianët (12 000), srilankasit (9800), kinezët (7200) dhe mauritanëzët (5700). Në vitin 2024, kishte gjithashtu një numër rekord palestinezësh (12 000 kërkesa) dhe një rritje të ndërlidhur të numrit të kërkuësve pa shtetësi (3600).

Për shkak të vazhdimësisë së flukseve të larta të kërkuësve të mbrojtjes ndërkombëtare, diskursi dhe politikat kombëtare u fokusuan te mbrojtja efektive e kufijve. Vendet e BE+ përdorën një ndërthurje të masave proaktive dhe atyre reaktive për të parandaluar dhe menaxhuar migracionin e parregullt, të cilat, në disa raste, rrezikonin cenimin e aksesit efektiv në territor. Këto masa përfshinin kufizimin e aksesit në territor duke lejuar hyrjen vetëm përmes pikave të caktuara kufitare, krijimin e zonave të verifikimit kufitar në kufij, intensifikimin e patrullimeve dhe rritjen e buxhetit për mbrojtjen e kufijve.

Duke ndjekur tendencën e viteve të fundit, disa vende të BE+ prezantuan praktika për të bërë një dallim sa më të hershëm midis personave që kanë nevojë për mbrojtje dhe atyre që nuk kanë nevojë për mbrojtje, duke i orientuar këta të fundit drejt procedurave të kthimit. Nisma të tjera kombëtare kanë bërë bashkimin e autoriteteve kompetente në një vend të vetëm për të lehtësuar koordinimin midis autoriteteve dhe për të reduktuar kohën e trajtimit të rasteve. Pavarësisht përpjekjeve të autoriteteve kombëtare gjatë vitit 2024, në një sërë vendesh u raportuan vonesa në aksesimin e procedurës së azilit, ku në disa raste kërkuësve u është dashur të presin me muaj të tërë për të lënë një takim për zyrtarizimin e kërkesave të tyre.

3. Nismat për procedura azili më të thjeshtuara dhe të harmonizuara

Debatet legislative dhe ato politike gjatë vitit 2024 u fokusuan te krijimi i sistemeve të azilit të qëndrueshme dhe efikase. Përpjekjet u fokusuan te përsheptimi i procedurave dhe optimizimi i përdorimit të burimeve të disponueshme, ndër të tjera përmes ristrukturimit institucional, dixhitalizimit të procedurave dhe trajnimit dhe zhvillimit profesional. Megjithatë, në disa raste u raportuan sfida lidhur me mundësinë për të përfutur këshillim dhe konsulencë në fazat e hershme të procedurës, veçanërisht në pikat kufitare dhe në qendrat e ndalimit.

Duke u mbështetur në informacionin e përditësuar të vendit të origjinës (IVO), vendet e BE+ i kanë përshtatur politikat dhe praktikën e tyre të vendimmarrjes me profile të caktuara të kërkesve. Për shembull, me rënien e regjimit të Bashar al-Assad në Siri në dhjetor të vitit 2024, duke pasur parasysh situatën e paqartë të këtij vendi, vendet e BE+ pezulluan vendimet lidhur me nevojat për mbrojtje të kërkesve sirianë. Gjykatat luajtën një rol kyç në formësimin e praktikave që lidhen me konceptet e “vendeve të sigurta” dhe me kërkesat pasuese. Krahas interpretimit që ato u kanë bërë dispozitave të Direktivës për Procedurat e Azilit (APD) (të riformuluar), vendimet e tyre pritet të shërbejnë edhe si udhëzues për zbatimin e kërkesave të reja në Rregulloren për Procedurat e Azilit (APR).

Në vitin 2024, autoritetet e azilit në vendet e BE+ kanë marrë 795 000 vendime të shkallës së parë lidhur me kërkesat për azil. Kjo shënon shifrën më të lartë që prej vitit 2017. Për të katërtin vit radhazi, numri më i madh i këtyre vendimeve është marrë nga Gjermania dhe Franca, të cilat përfaqësojnë së bashku pothuajse gjysmën e totalit të BE+.

Pavarësisht se në shumë vende është rritur numri i vendimeve të marra, në fundit të dhjetorit 2024 kishte 981 000 çështje ende pezull – një ndër shifrat më të larta të regjistruara ndonjëherë. Në këtë kontekst, shumë autoritete u përqendruan në përsheptimin e mëtejshëm të procedurës së azilit dhe synuan përmbylljen e sa më shumë çështjeve pezull përpara zbatimit të detyrueshëm të Paktit në qershor 2026, me qëllimin për të shmangur zbatimin paralel të rregullave të vjetra dhe atyre të reja (në varësi të datës së paraqitjes së kërkesës) për një periudhë të tejzgatur. Krahas rekrutimit të stafit dhe dixhitalizimit, autoritetet zbatuan metoda të ndryshme të menaxhimit të ngarkesës së punës për të rritur efikasitetin e tyre. Pavarësisht këtyre masave, disa vende vazhduan të kishin procedura azili të tejzgatura dhe numri i çështjeve pezull vijoi të rritej.

Përpjekjet për rritjen e efikasitetit u fokusuan edhe te procedurat e apelimit. Rritja e numrit të çështjeve në apel i shtyu gjykatat të investonin në zgjerimin e stafit dhe në rritjen e kapaciteteve të trajtimit. Për të përmirësuar cilësinë e proceseve gjyqësore, shumë gjykata ofruan zhvillim profesional të vazhdueshëm për gjyqtarët, shpeshherë me mbështetjen e EUAA-së.

4. Rishikimi i sistemit të pritjes

Sfidat e shumta dhe situatat kritike me të cilat është përballur sistemi i pritjes gjatë viteve të fundit u kanë dhënë shtysë autoriteteve në shumë vende të BE+ për të bërë një rishikim të tërësishëm të sistemeve të tyre të pritjes. Miratimi i Direktivës së riformuluar për Kushtet e Pritjes (RCD) në vitin 2024 solli ndryshime të mëtejshme në menaxhimin e pritjes.

Presioni i përgjithshëm mbi sistemet e pritjes vazhdoi edhe gjatë vitit 2024. Ndonëse numri i personave në qendrat e pritjes pësoi rënie në disa vende, flukset në hyrje të kërkesve mbetën të larta dhe vijuan problematikat me flukset në dalje, ndër të tjera për shkak të situatës së përgjithshme të strehimit në disa vende të BE+. Përveç kësaj, vijoi edhe sfida e dyfishtë e strehimit të azilkërkesve dhe përfituesve të mbrojtjes së përkohshme.

Vendet e BE+ investuan burime të konsiderueshme për përmirësimin e qendrave të tyre të pritjes, ristrukturimin e autoriteteve të tyre të pritjes, zhvillimin e strategjive të reja të pritjes

dhe rritjen e kapaciteteve njerëzore përmes rekrutimit dhe trajnimit. Megjithatë, disa prej mangësive të mëparshme vijuan të jenë të pranishme, si mbipopullimi, rreziqet ndaj sigurisë së rezidentëve dhe të stafit, kapaciteti i kufizuar për trajtimin e duhur të problemeve të shëndetit fizik dhe mendor, duke përfshirë traumat, mungesa e privatësisë për rezidentët, mangësitë në mbështetjen arsimore për fëmijët, pengesat ndaj aksesit në tregun e punës dhe fenomeni i mungesës së strehimit gjatë pritjes për akses në sistemin e pritjes. Aksesit i vonuar në sistemin e pritjes e nxiti gjyqësorin të theksonte se kërkuesve duhet t'u sigurohen kushte të përshtatshme materiale të pritjes që prej momentit të paraqitjes së kërkesës dhe se çdo praktikë tjetër, si përdorimi i listave të pritjes, do të konsiderohej e pamjaftueshme për përmbushjen e detyrimeve në bazë të së drejtës së BE-së.

Jurisprudenca vijoi të pasurohej me interpretimin e standardit të denjë të jetesës dhe mënyrës sesi autoritetet duhet të zbatojnë rregullat për kufizimin apo ndërprerjen e kushteve materiale të pritjes. Në disa raste, gjykatat dënuan paaftësinë e autoriteteve për të ofruar kushte të përshtatshme pritjeje.

5. Përgjegjësia për një kërkesë për mbrojtje ndërkombëtare

Vendet e BE+ vijuan të përmirësojnë efektivitetin e sistemit të Dublinit, ndër të tjera duke vijuar zbatimin e Udhërrëfyesit të Dublinit, i cili u miratua në nëntor të vitit 2022 për të përmirësuar zbatimin e transferimeve drejt shtetit anëtar përgjegjës.

Në total, gjatë vitit 2024 u realizuan 17 000 transferime në kuadër të procesit të Dublinit, një rritje kjo me rreth 14% krahasuar me vitin 2023. Kjo shënon shifrën më të lartë që prej vitit 2019, ndonëse mbetet ende shumë më poshtë niveleve të regjistruara para pandemisë. Disa prej vendeve raportuese realizuan më shumë transferime se në vitin 2023, madje disa syresh regjistruan një numër rekord transferimesh.

- Gjermania, Franca dhe Zvicra **kanë kryer** pjesën më të madhe të transferimeve.
- Gjermania, Spanja dhe Franca **kanë marrë** pjesën më të madhe të transferimeve.
- Afganët, sirianët, algjerianët dhe turqit ishin grupet e **kombësive** të transferuara më shpesh.

Në vitin 2024, sipas të dhënave paraprake që shkëmbehen rregullisht midis EUAA-së dhe 29 vendeve të BE+, u morën 147 000 vendime në përgjigje të kërkesave dalëse në sistemin e Dublinit. Kjo përfaqëson një rënie prej 18% krahasuar me vitin 2023 (vit në të cilin u regjistrua një numër rekord vendimesh), pasi kërkesat për azil ranë me mbi një të dhjetën dhe raporti midis vendimeve në bazë të procesit të Dublinit dhe kërkesave u ul në 14% (niveli më i ulët i regjistruar në tetë vitet e fundit). Kjo rënie sugjeron një reduktim të numrit të azilkërkuesve që lëvizin nga vendi i parë i mbërritjes drejt një vendi tjetër për të paraqitur një kërkesë të re (një fenomen i njohur si lëvizje sekondare) dhe, rrjedhimisht, një ulje të ngarkesës së përgjithshme të rasteve të azilit.

Vendet e BE+ investuan më tej në projekte të dixhitalizimit dhe TIK-ut, qoftë posaçërisht për njësitë e Dublinit apo si pjesë e nismave më të gjera që përfshijnë proceset e azilit ose të migracionit në përgjithësi. Bashkëpunimi midis vendeve të BE+ vijoi përtej kanaleve të zyrtarizuara si oficerët e ndërlidhjes dhe marrëveshjet dypalëshe. Shumë vende të BE+ morën pjesë në programin e shkëmbimit të EUAA-së në vitin 2024, me fokus te bashkimi familjar efektiv. Vizitat studimore dypalëshe u lejuan disa vendeve të fuqizonin më tej bashkëpunimin e tyre. Gjatë gjysmës së dytë të vitit, vendet e BE+ nisën përgatitjet për zbatimin e Rregullores për Menaxhimin e Azilit dhe Migracionit (AMMR). Për të mbështetur zbatimin e Paktit në nivel kombëtar, EUAA-ja punoi për përgatitjen e fletëpalosjeve të reja informuese mbi AMMR-në dhe Eurodac, udhëzimeve të reja dhe një modeli të përbashkët për gjurmimin e familjarëve, si dhe udhëzimeve për intervistat në distancë (duke përfshirë intervistat në kuadër të procesit të Dublinit). Reformimi dhe thjeshtimi i sistemit të Dublinit mbetet një element kyç për funksionimin e CEAS.

6. Qasja e harmonizuar për risistemimin dhe pranimin për motive humanitare

Rreth 14 000 refugjatë u risistemuan nga vende të treta në vendet e BE+ gjatë vitit 2024, duke përfaqësuar numrin e dytë më të ulët të regjistruar që prej vitit 2016. Numri më i ulët u regjistrua në vitin 2020, kur transferimet u penguan ndjeshëm nga pandemia e COVID-19. Pothuajse 60% e risistemimeve u realizuan në Gjermani dhe në Francë. Sirianët vazhduan të ishin grupi kryesues i të risistemuarve, duke përfaqësuar 40% të totalit me 5300 risisteme.

Barra ekzistuese mbi sistemet kombëtare të pritjes dhe, si pasojë, mungesa e vendeve të akomodimit, u evidentua në mbarë vendet e BE+ si një pengesë për zbatimin e programeve të risistemimit dhe të pranimin për motive humanitare. Për lehtësimin e situatës, në disa vende u ngritën grupe të posaçme brenda bashkive për të ndihmuar refugjatët me gjetjen e strehimit, ndërkohë që edhe individë privatë ofruan mbështetjen e tyre. Pamjaftueshmëria e kapaciteteve pritëse rezultoi në pezullimin e programeve të risistemimit në disa vende.

Në nivel operacional, situata e paqëndrueshme e sigurisë në Lindjen e Mesme për shkak të luftës në Gaza pati një ndikim të konsiderueshëm në organizimin e misionëve të përzgjedhjes, sesioneve të orientimit përpara nisjes dhe planifikimit të udhëtimit për refugjatët e përzgjedhur në ato zona. Për sa u përket transferimeve të refugjatëve, vijuan sfidat me sigurimin e lejeve të daljes nga vendet e nisjes, si Irani, Libani dhe Pakistani, ku aplikohen tarifa daljeje.

Disa administrata kombëtare iu drejtuan programeve të sponsorizimit nga komuniteti për lehtësimin e barrës mbi sistemet e pritjes dhe për nxitjen e komuniteteve gjithëpërfshirëse dhe mikpritëse për integrimin. Gjatë periudhës 2024-2025, fokusi vazhdon të mbetet te risistemimi i afganëve dhe refugjatëve në vendet përgjatë rrugës së Mesdheut Qendror, si dhe nga Amerika Qendrore dhe Jugore. Ndonëse sirianët kanë qenë në qendër të përpjekjeve të BE-së gjatë viteve të fundit, pezullimi i trajtimit të kërkesave të sirianëve për mbrojtje ndërkombëtare në shumë vende të BE+ deri në stabilizimin e situatës në vend ka ndikuar gjithashtu te vendimet për statusin e shtetasve sirianë të identifikuar për risistemim.

7. Të drejtat e përfituesve të mbrojtjes ndërkombëtare për përfshirje dhe riintegrim

Përmbajtja e mbrojtjes u referohet të drejtave që përfituesit e një forme të mbrojtjes gëzojnë në vendin e azilit, si dhe detyrimeve përkatëse. Mbrojtja jepet kur merret një vendim pozitiv për dhënien e statusit të refugjatit ose mbrojtjes plotësuese për kërkuesit (referuar edhe si statuset e harmonizuara me BE-në). Shkalla e njohjes i referohet përqindjes së rezultateve pozitive në numrin total të vendimeve lidhur me kërkesat për mbrojtje ndërkombëtare. Ndonëse format kombëtare të mbrojtjes u japin një status mbrojtjeje shtetasve të vendeve të treta, ato statuset që nuk janë të harmonizuara nëpër vendet e BE+ përjashtohen zakonisht nga llogaritja e shkallës së njohjes.

Në vitin 2024, shkalla e njohjes vazhdoi të jetë 42%. Megjithatë, kjo përqindje e agreguar kamuflon lëvizjet që janë regjistruar në dy dimensione. Ndër vendimet pozitive, përqindja e vendimeve për dhënien e mbrojtjes plotësuese ka pësuar rritje gjatë 2 viteve të fundit. Gjithashtu, lëvizje të konsiderueshme janë vënë re në numrin e vendimeve pozitive për kombësi të ndryshme. Shkallët më të larta të njohjes në shkallë të parë u shënuan për palestinezët (91%), sirianët (90%), burkinabët (85%), malianët (84%), eritreanët (82%) dhe ukrainasit (80%).

Krahas formave të mbrojtjes ndërkombëtare dhe të përkohshme të rregulluara nga BE-ja, vendet e BE+ mund të ofrojnë edhe forma kombëtare mbrojtjeje. Ndër vendimet për refuzimin e një statusi të rregulluar nga BE-ja, rreth 23% ofronin një formë mbrojtjeje kombëtare, duke e rritur kështu numrin faktik të përfituesve të mbrojtjes në Evropë.

Gjatë viteve të fundit, ka pasur zhvillime të shumta legjislative dhe politike në këtë fushë, si për shembull lejimi i qëndrimit për arsye humanitare apo integrimi i avancuar i një personi për shkak të qëndrimit për një periudhë të gjatë në vend. Debati politik në shumë kontekste kombëtare vijoi të fokusohet në aspekte që kanë të bëjnë me kohëzgjatjen e lejeve të qëndrimit për përfituesit e mbrojtjes ndërkombëtare, mundësinë për marrjen e lejeve afatgjata të qëndrimit apo shtetësisë, mënyrat e bashkimit familjar në varësi të statusit të dhënë dhe shkaqet për rinovimin ose tërheqjen e mbrojtjes ndërkombëtare.

Pas akordimit të mbrojtjes ndërkombëtare, përfituesit vijuan të përballeshin me sfida ndaj integritimit të tyre të suksesshëm. Një nga shqetësimet kryesore mbetet kalimi nga një strukturë pritjeje te tregu privat i banesave. Autoritetet në nivelin vendor vijojnë të jenë në pararojë të zbatimit të strategjive kombëtare të integritimit, ndërsa shërbimet e ofruara nga

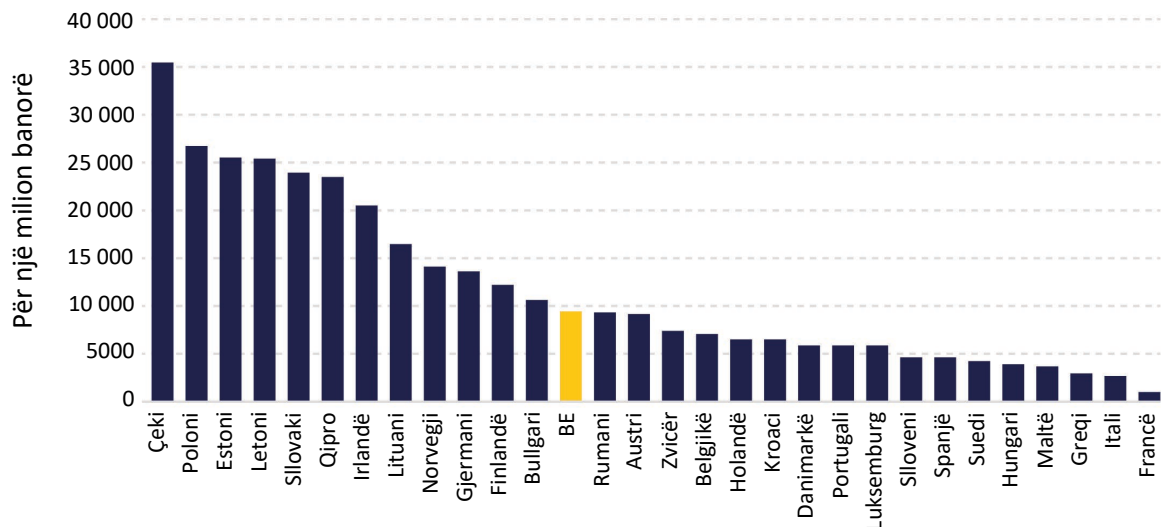
organizatat e shoqërisë civile mbeten të një rëndësie kyç për integrimin efektiv, pasi ato plotësojnë shpeshherë mangësitë në shërbimet mbështetëse.

Kutia 1. Mbrojtja e përkohshme për personat e zhvendosur nga Ukraina

Në fund të vitit 2024, rreth 4,4 milionë individë gëzonin mbrojtje të përkohshme në vendet e BE+. Kjo shifër ka mbetur relativisht e pandryshuar që prej fillimit të vitit 2023 dhe vijon të kontribuojë ndjeshëm në numrin e përgjithshëm të njerëzve në Evropë me nevoja për mbrojtje. Pothuajse gjysma e të gjithë përfituesve të mbrojtjes së përkohshme ndodheshin në Gjermani (1,2 milion) dhe Poloni (pak më pak se 1 milion). Në raport me numrin e popullsisë, Çekia priti numrin më të madh të përfituesve për frymë (shihni Figurën 2).

Figura 2. Numri i personave që gëzojnë mbrojtje të përkohshme për çdo 1 milion banorë sipas vendit pritës, 2024

Burimi: Numrat e popullsisë: Eurostat (DEMO_GIND), nxjerrë më 5 shkurt 2025. Përfituesit e mbrojtjes së përkohshme: Eurostat (MIGR_ASYTPSM), nxjerrë më 5 shkurt 2025.

Tre vite pas pushimit të Rusisë, vendet e BE+ u fokusuan gjithnjë e më shumë tek integrimi i ukrainasve të zhvendosur, ku shumë prej tyre ndërmorën nisma për të mbështetur aksesin në tregun e punës, mësimin e gjuhës, aktivitetet komunitare dhe marrjen e lejeve afatgjata të qëndrimit. Përfituesve të mbrojtjes së përkohshme iu dha shtysë për t'u larguar nga strukturat e pritjes dhe për t'u integruar plotësisht në shoqëri duke siguruar strehim të pavarur. Në disa raste, kjo përpjekje rezultoi sfiduese dhe shoqërohej me rrezikun e mbetjes pa strehë. UNHCR-ja vijoi me zbatimin e Planit të saj Rajonal të Reagimit për Refugjatët (RRP) në vendet baltike, Poloni, Çeki, Sllovaki, Hungari, Rumani, Bullgari dhe Moldavi.

8. Masat mbrojtëse ligjore për fëmijët dhe kërkuessit me nevoja të veçanta

Si përpara zhvendosjes, ashtu edhe gjatë udhëtimit të tyre, kërkuessit e mbrojtjes ndërkombëtare mund të bien pre e abuzimit, shfrytëzimit dhe dhunës. Mes tyre, shumë gra, vajza dhe djem kanë përjetuar forma ekstreme të dhunës, duke përfshirë edhe dhunën seksuale. Për të shtuar masat mbrojtëse, Pakti për Migracionin dhe Azilin përfshin masa për një identifikimin më të shpejtë dhe ndjekje të menjëhershme të cënueshmërive dhe nevojave të veçanta procedurale dhe të pritjes.

Në vitin 2024, autoritetet kombëtare theksuan përkushtimin e tyre ndaj përmbushjes së këtyre kërkesave të reja, por cilësuan gjithashtu se kjo fushë ishte një nga më sfidueset. Organizatat e shoqërisë civile vlerësuan se një problematikë madhore është mungesa e burimeve të mjaftueshme për identifikimin e shpejtë, vlerësimin të moshës, kujdestarëve ligjorë dhe shërbimeve të trajtimit, siç është kujdesi për shëndetin mendor. Me shtimin e barrës mbi autoritetet e azilit dhe të pritjes, u reduktuan kapacitetet për ofrimin e trajtimit të duhur për problemet e shëndetit fizik dhe mendor, duke përfshirë traumat.

Direktiva e rishikuar e BE-së për Luftën kundër Trafikimit u miratua në maj të vitit 2024, duke zgjeruar fushën e veprimit të saj për të përfshirë edhe martesën e detyruar, adoptimin e jashtëligjshëm dhe shfrytëzimin e surrogacisë si krime. Direktiva i detyron gjithashtu shtetet anëtare të vënë në zbatim mjete më rigorozë për hetimin dhe ndjekjen penale të formave të reja të shfrytëzimit dhe për ofrimin e një niveli më të lartë shërbimesh mbështetëse për viktimat e trafikimit. Disa vende të BE+ hartuan ose përditësuan planet e tyre të veprimit kundër trafikimit bazuar në rregulla të reja. Grupet e interesit shprehën shqetësim për përdorimin gjithnjë e më të madh dhe të sofistikuar të teknologjive të reja për trafikim dhe shfrytëzim, duke theksuar nevojën për mbledhje të harmonizuara të të dhënave për të kuptuar më mirë fenomenin dhe për të përgatitur masa kundërpërgjigjeje më të përshtatshme.

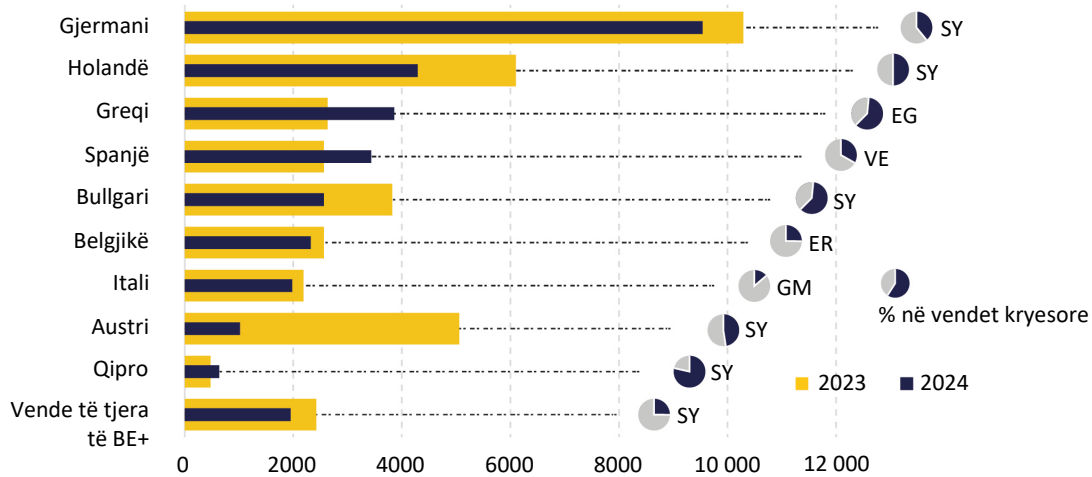
Në vitin 2024, u paraqitën 32 000 kërkesa për azil nga të mitur të vetëdeklaruar të pashoqëruar, rreth 16% më pak se në vitin 2023. Pavarësisht një rënieje të lehtë, Gjermania mori 9600 kërkesa dhe vijoi të kryesonte vendet pritëse, duke përfaqësuar 30% të totalit (*shihni Figurën 3*). Greqia (me 3900 kërkesa) mori një numër të paprecedentë kërkesash nga të mitur të pashoqëruar, me një rritje prej 46%. Pothuajse gjysma e kërkuessve të mitur të pashoqëruar në vendet e BE+ ishin sirianë (10 000 kërkesa) ose afganë (4500). Një numër rekord kërkesash u paraqitën nga të mitur të pashoqëruar nga Egjipti (2900 kërkesa, pothuajse të gjitha në Greqi dhe Bullgari), Ukraina dhe Peruja.

Në vitin 2024, shumica e përpjekjeve në fushën e mbështetjes së kërkuessve me cënueshmëri u përqendruan tek të miturit, veçanërisht tek ata të pashoqëruar, përmes masave për të siguruar akomodim, përkujdesje dhe trajtim të përshtatshëm, si edhe nismave për përmirësimin e procesit të vlerësimit të moshës në disa vende. Një fenomen shqetësues që vazhdoi të vihej re me raste ishte ndalimi i fëmijëve në vendet e BE+, sikurse është dokumentuar edhe në vendimet e gjykatave (duke përfshirë edhe ato në nivelin e GjEDNJ-së) dhe në raportet e organizatave ndërkombëtare dhe të shoqërisë civile. Fokusi u vendos edhe te mbrojtja e grave, ku autoritetet gjyqësore luajtën një rol të fuqishëm në miratimin e standardeve dhe udhëheqjen e praktikave (p.sh. vendimet historike të GjDBE-së [C-621/21](#), [C-](#)

646/21 dhe C-608/22 dhe C-609/22), dhe autoritetet kombëtare prezantuan nisma për fuqizimin e masave mbrojtëse për viktimat e dhunës seksuale dhe të gjymtimit gjenital femëror.

Figura 3. Vendet kryesore të BE+ që kanë marrë kërkesa nga të mitur të vetëdeklaruar të pashoqëruar në vitin 2024 krahasuar me vitin 2023, si dhe numri i kërkesave të paraqitura nga shtetësitë kryesore të të miturve të pashoqëruar për vitin 2024

Shënim: Të dhënat mbi kërkesat nga të mitur të pashoqëruar nuk ishin të disponueshme për Francën dhe Çekinë dhe ishin vetëm pjesërisht të disponueshme për Zvicrën.

Burimi: Të dhënat e EPS-së së EUAA-së deri më 3 shkurt 2025

Vërejtjet përfundimtare

Në vitin 2024, çështja e azilit vijoi të ishte në qendër të shumë diskutimeve publike dhe politikave në Evropë, me miratimin e Paktit për Migracionin dhe Azilin si një moment historik në zhvillimin e Sistemit të Përbashkët Evropian të Azilit (CEAS). Ndonëse numri i kërkesave pësoi një rënie me 11% në vitin 2024, vendet e BE+ morën gjithsesi mbi 1 milion kërkesa për mbrojtje ndërkombëtare për të dytin vit radhazi. Krahas kësaj, 4,4 milionë persona të zhvendosur nga Ukraina përfituan mbrojtje të përkohshme në Evropë, duke vendosur një barrë të vazhdueshme mbi sistemet kombëtare të azilit dhe pritjes.

Përpjekjet kryesore të autoriteteve kombëtare u përqendruan në thjeshtimin e procedurave të azilit për të rritur efikasitetin e trajtimit të kërkesave dhe në bërjen e ndryshimeve strategjike në sistemet e pritjes, me qëllim optimizimin e përdorimit të burimeve. Pavarësisht këtyre përpjekjeve, nuk munguan rastet e aksesit të vonuar në procedura, mbipopullimit, rreziqeve të shtuara ndaj sigurisë dhe aksesit të pamjaftueshëm në shërbime. Paralelisht, vendet e BE+ alokuan burime të konsiderueshme për planifikimin dhe zbatimin e reformave të kërkuara nga Pakti për Migracionin dhe Azilin.

Flukset e vazhdueshme të kërkuësve i nxitën edhe më shumë diskutimet lidhur me mënyrat sesi mund të bëhet një menaxhim efektiv i migracionit të parregullt duke garantuar njëkohësisht akses në mbrojtje për personat në nevojë. Gjatë viteve të fundit, diskutimet dhe politikat mbi azilin duket se po bëhen gjithnjë e më të ashpra, gjë që ka ardhur, ndër të tjera, si pasojë e presioneve politike të brendshme. Dëshira për të rritur efektivitetin e kontroleve kufitare, duke përfshirë edhe ato në kufijtë e brendshëm, ka rezultuar ndonjëherë në praktika që kanë penguar aksesin efektiv në mbrojtje nga njëra anë ose funksionimin normal të sistemit Shengen nga ana tjetër. Përpjekjet për reduktimin e kostove dhe optimizimin e përdorimit të burimeve njerëzore dhe financiare kanë sjellë në disa raste përkeqësim të kushteve të pritjes dhe kufizime të përfitimeve ose aksesit në shërbime për kërkuësit në sistemin e pritjes.

Institucionet gjyqësore, si në nivel evropian, ashtu edhe në nivel kombëtar, i kanë qëmtuar këto politika, duke dëshmuar se ato janë pjesë thelbësore e funksionimit efektiv të sistemeve të azilit, se luajnë një rol vendimtar në interpretimin e *acquis* së BE-së për azilin dhe se udhëheqin zbatimin e saj në praktikë. Me ecurinë e zbatimit në praktikë të Paktit për Migracionin dhe Azilin, është e rëndësishme që autoritetet gjyqësore të investojnë në trajnime dhe zhvillim profesional për të zhvilluar më tej ekspertizën e gjyqtarëve mbi çështje specifike të lidhura me azilin dhe migracionin.

Është e padiskutueshme se vendet evropiane kanë alokuar burime të konsiderueshme për ofrimin e mbrojtjes për personat në nevojë. Për të dhënë një panoramë më të plotë të situatës, krahas marrjes së mbi 1 milion kërkesave për mbrojtje ndërkombëtare në vitin 2024, vendet e BE+ morën rreth 746 000 vendime për dhënien e mbrojtjes së përkohshme për personat e larguar për shkak të luftës në Ukrainë. E ardhmja e Ukrainës është tejet e paparashikueshme dhe një ndër faktorët përcaktues është drejtimi që do të marrë politika e jashtme e SHBA-së në rajon. Nevojat për mbrojtje do të vazhdojnë të ekzistojnë, veçanërisht në lidhje me integrimin e personave të zhvendosur nga Ukraina. Vendet evropiane kanë shprehur në mënyrë të përsëritur angazhimin e tyre për të vijuar përmbushjen e nevojave të ukrainasve të zhvendosur, duke mbështetur njëkohësisht edhe rimëkëmbjen e Ukrainës. Ndërkohë, popullsia e zhvendosur nuk mund të kontribuojë në tregun ukrainas të punës dhe në përpjekjet për rimëkëmbjen e vendit.

Pakti për Migracionin dhe Azilin, i miratuar në vitin 2024, pasqyron një kompromis midis vendeve që përballen me presione të ndryshme të prurjeve migratore dhe, rrjedhimisht, kanë nevoja të ndryshme. Kështu, gjatë zbatimit të tij, një prej sfidave kryesore do të jetë kapaciteti për të adresuar nevojat e ndryshme dhe për të mos u perceptuar as si shumë i ashpër dhe jo mjaftueshëm i orientuar drejt mbrojtjes, as si tepër i butë dhe i papërshtatshëm për të adresuar siç duhet migracionin e parregullt. Megjithatë, rëndësia politike e Paktit nuk duhet nënvlerësuar. Ai pasqyron bashkëpunimin e vendeve evropiane për identifikimin dhe ndërtimin e një kuadri të *përbashkët*, duke u bazuar në vlera të *përbashkëta* dhe me një qëllim të *përbashkët*: t'u qëndrojnë besnike parimeve themelore të BE-së duke krijuar një kuadër që ofron mjete për mbrojtjen e personave në nevojë dhe për kthimin në mënyrë dinjitoze të personave që nuk kanë nevojë për mbrojtje. Për arritjen e këtij hapi të rëndësishëm në zhvillimin e CEAS, ka luajtur rol vendimtar kultura e bashkëpunimit që BE-ja ka ndërtuar ndër dekada, e cila, ndonëse përbën një karakteristikë themelore të unionit, nuk duhet të nënvlerësohet.

Vlera praktike dhe funksionaliteti i Paktit do të shpalosen plotësisht gjatë viteve në vazhdim. Ndërsa shtetet anëtare të BE-së përgatiten për zbatimin e tij, duhet theksuar se, sado i avancuar apo gjithëpërfshirës të jetë një kuadër ligjor, çështja më thelbësore është vënia në praktikë dhe efektiviteti i tij. Zbatimi në praktikë i Paktit duhet të vërtetojë gjithashtu se ai i ndihmon shtetet anëtare në zgjidhjen e sfidave urgjente në nivel kombëtar. Ai paraqet një mundësi unike për të shërbyer si katalizator për përafrimin e politikave dhe praktikave të vendeve të BE-së në fushën e azilit. Për këtë do të nevojitet jo vetëm një punë intensive nga ana e autoriteteve kombëtare, por edhe mbështetja dhe udhëheqja e Komisionit Evropian dhe agjencive të BE-së. Kjo nuk është vetëm çështje burimesh materiale dhe administrative; burimet njerëzore të kualifikuara janë gjithashtu thelbësore për funksionimin e suksesshëm të sistemit evropian të azilit. Prandaj, është e domosdoshme të investohet vazhdimisht në ndarjen e ekspertizës, trajnime dhe zhvillim profesional, si dhe në një interpretim efektiv dhe të qartë të dispozitave praktike të Paktit për të udhëhequr zbatimin e tij. Edhe pse institucionet e BE-së dhe ato kombëtare janë aktorët kryesorë në zbatimin e Paktit, bashkëpunimi i ngushtë me shoqërinë civile, organizatat në terren dhe autoritetet vendore është po aq i rëndësishëm për të siguruar që të gjithë aktorët të punojnë në të njëjtin drejtim. Përveçse janë burime të vlefshme të përvojës operationale dhe ekspertizës në fushën e azilit, këta aktorë në nivel rajonal dhe vendor mund të japin përshtypje të rëndësishme mbi ndikimin e Paktit në praktikë dhe të ofrojnë sugjerime të informuara për trajtimin e sfidave konkrete, si adresimi i masave mbrojtëse për kërkuesit me nevojë të veçanta.

Vitet në vazhdim do të kërkojnë një angazhim të jashtëzakonshëm nga vendet e BE+ për miratimin e të gjitha mekanizmave për zbatimin e Paktit, ndërkohë që ato pritet të përballen me një numër vazhdimisht të lartë kërkesash për mbrojtje dhe do të operojnë me dy sisteme paralele, duke i trajtuar kërkesat e vjetra dhe ato të reja sipas rregullave të ndryshme. EUAA-ja, si qendra e ekspertizës për azilin në BE, do të vijojë të ofrojë mbështetje teknike, operationale dhe me trajnimet për vendet e BE+, si gjatë kësaj periudhe tranzitore, ashtu edhe më pas. Programi i posaçëm i Agjencisë për Paktin ka dhënë një kontribut kyç përmes zhvillimit dhe ofrimit të mjeteve dhe shërbimeve cilësore për të asistuar në zbatimin e Paktit. Agjencia do të monitorojë zbatimin operational dhe teknik të *acquis* së BE-së për azilin dhe do të bashkëpunojë me vendet e BE+ për të identifikuar dhe adresuar mangësitë e mundshme në funksionimin e sistemeve të tyre të azilit dhe të pritjes, ku ushtrimet e para pilotuese do të zhvillohen në vitin 2025. Në një përpjekje kolektive për të adresuar presionin e prurjeve migratore në Evropë përmes një qasjeje konstruktive dhe të orientuar drejt mbrojtjes, EUAA-ja e mirëpërgatitur do të luajë një rol kyç.

Raporti për azilin, 2025: Përmbledhje ekzekutive

Si burimi kryesor i informacionit për mbrojtjen ndërkombëtare në Evropë, Raporti për azilin, 2025 ofron një pasqyrë gjithëpërfshirëse të zhvillimeve kryesore në fushën e azilit në vitin 2024. Përmbledhja ekzekutive është versioni i shkurtuar i raportit kryesor.

Agjencia e Bashkimit Evropian për Azilin (EUAA) mbledh informacione për të gjitha aspektet e Sistemit të Përbashkët Evropian për Azilin. Për këtë qëllim, raporti thekson tendencat kryesore të politikave, praktikave dhe legjislacionit lidhur me mbrojtjen ndërkombëtare dhe paraqet treguesit kryesorë për vitin referencë 2024. Shembujt e jurisprudencës janë paraqitur për të interpretuar legjislacionin evropian dhe kombëtar në kontekstin e *acquis* së BE-së për azilin.

Raporti për azilin, 2025 mbështetet në informacione nga një gamë e gjerë burimesh – duke përfshirë perspektivat nga autoritetet kombëtare, institucionet e BE-së, organizatat ndërkombëtare, organizatat e shoqërisë civile dhe bota akademike – për të dhënë perspektiva të ndryshme. Raporti, i cili mbulon periudhën 1 janar-31 dhjetor 2024, shërben si referencë për zhvillimet më të fundit në fushën e mbrojtjes ndërkombëtare në Evropë.